

[Christmas Møller.]

lems Udtalelser, at han, naar han fremsætter ærerørige Paastande mod Institutioner, mod bestemte Personer, om, at de udnytter deres Magt paa den Maade, som det ærede Medlem sagde, ogsaa maa bilægge det med Beviser; for hvis det ærede Medlem ikke vil gøre det, vil Følgen deraf kun blive, at ingen mere vil høre efter, hvad det ærede Medlem siger.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister karakteriserede den Tale, der var fremført ogsaa fra det konservative Folkepartis Side, som en lemfældig Kritik. Ja, Følelserne kan jo være forskellige. Naar jeg ønskede at trække nogle bestemte Linier op for, hvorledes mit Parti ser paa den politiske Fremtid, og hvorledes vi stort set ser paa det Arbejde, der er udført, saa er det klart, at det ikke vilde være rimeligt at gentage hele den saglige Kritik, som i Uger er blevet ført frem fra mit Partis Side overfor Kriselovgivningen. Derfor henviste jeg til de Betænkninger, der er fremkommet, og til de Ordførertaler, der er holdt fra det konservative Partis Side, og jeg er ikke enig med Statsministeren i, at Kritikken af hans Styre er lemfældig, tværtimod tror jeg, at det vilde være forstandigere af den højtærede Statsminister at gøre sig klart, at vi mener, at Regeringen paa en Række Omraader har fejlet groveligt og svigtet sine Forpligtelser.

Men den højtærede Statsminister har efterhaanden tillagt sig den Vane at rode det hele rundt. Derfor siger den højtærede Statsminister ogsaa, at Stillingen er den, at de Konservative og maaske andre vil undgaa Skat paa de rige, og det er dem, Regeringen vil lægge Skat paa. De fattige, de mindre bemidlede — det skal man forstaa — vil Regeringen i Sandhed skaane.

Hvordan er det da med Sukkerskatten, hvordan er det med Kaffeskatten? Er det ikke i sidste Omgang i hvert Fald de 3 demokratiske Partier, der har forhøjet dem? Vi hjalp godt med første Gang. Jeg husker udmærket, at til at begynde med turde hverken den højtærede Finansminister eller den tidligere Finansminister Hr. Neergaard sige noget derom, da maatte jeg til, og saa kom det i Gang. Men i sidste Omgang har de 3 demokratiske Partier været svært godt med paa at tage Skat af baade Sukker og Kaffe uden at behøve vor Medvirken dertil.

Hvad skal da den Tale til om Skat paa de rige og Skat paa de fattige, naar vi ser,

hvorledes man fra Regeringens Side sammen med de 3 gamle demokratiske Frihandels-partier kan bære sig ad, naar man er alene?

Statsministeren gentog den ofte fremsatte Morsomhed om, at det konservative Parti havde jo et Par Støtter i de kommunistiske Medlemmer. Jeg tror ogsaa, denne Paastand er blevet gentaget af andre, og jeg hørte jo ogsaa Diskussionen mellem det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen. Jeg vil gerne een Gang for alle sige, at jeg synes virkelig, det er for barnagtigt, i hvert Tilfælde af en Statsminister, af den Kendsgerning, at to modstaaende Partier stemmer sammen mod et eller andet, overhovedet at udlede noget som helst politisk.

Jeg kunde jo nævne, at den højtærede Statsminister dog forleden Dag vistnok var meget godt tilpas ved, at Retsforbundet med Hensyn til Forslaget om offentlig Forsorg stemte sammen med de 3 Forligspartier, og med Hensyn til Lovforslaget om Ulykkesforsikring stemte det kommunistiske Parti jo ogsaa sammen med de 3 Forligspartier. Men hvad er det da for en Tankegang at føre frem, at der skal ligge noget som helst i, at to Partier stemmer sammen for eller imod en Sag, naar den højtærede Statsminister saa udmærket godt ved, at en saadan Samstemmen aldeles ikke er Udtryk for noget som helst andet end, at hvert Parti ud fra sit særlige Synspunkt deltager i Afstemningen paa den ene eller den anden Side?

Den højtærede Statsminister vendte sig derefter til Arbejdsløshedstallene, og den højtærede Statsminister var svært godt tilfreds med det Kriseforlig, som jo for øvrigt slet ikke er traadt i Kraft endnu, som bortset fra Kronepolitikken saa at sige ikke er begyndt at virke. Men af Arbejdsløshedstallene skulde man altsaa kunne se, hvilken fortrinlig Regering Ministeriet Stauning har været.

Jeg skal tillade mig at sammenligne Nedgangen i Arbejdsløshedstallet i de sidste Par Uger med Nedgangen i de tilsvarende Uger i 1932. I Ugen fra 29. April til 6. Maj 1932 gik Arbejdsløshedstallet ned med 9 000, i Ugen fra den 28. April til 5. Maj 1933 gik Arbejdsløshedstallet ned med 10 400. I Ugen fra 6. til 13. Maj 1932 gik Arbejdsløshedstallet ned med ca. 10 000. I Ugen fra den 5. til 13. Maj 1933 gik Arbejdsløshedstallet ned med 15 000. Ja, men enhver ved ogsaa, at en meget betydelig Andel af de 15 000 skyldes, at ændrede Regler betyder, at det for en Række Per-